

Звук павутинки (скорочено)

Віктор Близнець

Автор присвячує свою повість трав'яним коникам, хрущам, тихому дощеві, замуленій річечці — найбільшим чудесам світу, які ми відкриваємо в дитинстві.

Срібний чоловічок

Я лежу в темряві й слухаю, як бавиться срібний чоловічок, що о живе в нас у запічку.

Якось після дощу затекла хата. Мати бідкалася, а мені радісно слухати музику крапель, що падали в старі дерев'яні ночви, і цинковий тазик.

Вранці мати причиняє віконниці, думаючи, що я сплю. Але снопик сонячного світла пробивається в кімнату, і в ньому видно, як танцюють золоті пушинки.

Срібний чоловічок народився, мабуть, із крапель. Коли я запитав, як його звати, почувся звук "бумс!", і я зрозумів, що це — Бумс. Я не пуду його чіпати, класти в коробку, як метелика, щоб не зашкодити.

Сопуха

Матері лякають Сопухою дітей, які не хочуть спати. Я теж спочатку боявся, а потім перестав. Обнишпорив усі куточки в хаті й Сопухи не побачив, тільки знайшов купу всяких цікавих речей. Мені здається, що все на світі має свої дверцята, треба тільки їх побачити, знайти в них хоча б щілинку. Якось я приклав вухо до призьби почув шарудіння, шелест. Який загадковий, таємничий світ там криється: комашині школи, палаци, святкові палаци з музикою?

Адам

У мого друга товсте ім'я — Адам. А в подруги Ніни — тонке, розоре, як звук павутинки. З Адамом я познайомився біля протоки, де пускав кораблі зі щавелевих листків. Цей тонкий високий чоловік, одягнений не по-сільському, приїхав до баби Сірохи. Привітав мене, як морський вовк, сказав, що він Адам (так його в інституті називають від прізвища Адаменко), і здогадався, на відміну від інших дорослих, що то не листки пливуть, а каравели.

Адам розпитував про все, що бачив у річці — черепашок, жуків, жаб, дивувався — в інституті такого не вчили. В інституті придумали штучне сонце, розраховуючи, що воно принесе велику користі людям, але забули про ту небезпеку, яку може воно становити для них. Ось і в Адама через це страшна хвороба. Адам запропонував зробити греблю на річці та млинок.

Ніна

Ні наступного дня, ні пізніше Адам не прийшов до греблі. Річка швидко розмила загату. Мені стало дуже сумно. Захотілося, щоб по ряд був друг.

І раптом — пливе човник, а в ньому дівчинка в блакитному, з великими очима, з білою стрічкою в косі.

Я зрозумів, що це Ніна, яка снилася мені ночами. Вона не любила, щоб її

розпитували. І сказала на моє бажання подивитися потойбічний світ, що цього робити не слід, звідти не повертаються Добрі люди потім проростають гарними деревами, квітами, а злі — колючками.

За павутинною

Ми полізли із Ніною в білу печеру. Спочатку було страшнувато, а потім ми аж завмерли від краси білого саява.

Потім ми вибралися на гору Хіврю. Там посідали на стежку й побачили павучачу нірку, Стали дратувати та виманювати з нірки павука-хрестовика. Потім слухали, як бринить павутинка.

Раптом чую, як хтось мене запитує, з ким я говорю. Це мама. Вона переживає, що мені ні з ким і погратися — немає тут дітей. Але я, хоч і сам, побував уже і в печері, побігав у степу, ловив павука, словом, набігався, набалакався вволю.

Все відпливає

Адама не стало. У Ніни розвалився човен, і я обіцяю зробити їй новий.

Баба Сіроха принесла посилку, в якій Адам передав для мене лісові дарунки — шишки з ялинки, жолуді, пташине перо й іще багато всякої всячини.

Ніна відпливала на човнику восени. Річка була встелена осіннім листям, над нею неслися павутинки, а вище — журавлині ключі. Вітрильник Ніни зменшується й перетворюється на журавлика, веслує між хмарами. І досі не знаю, чи була така дівчина, чи я її просто вигадав.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Хлопчик Льонька живе в глухому селі, де немає його однолітків. Він не страждає від цього: за допомогою багатой уяви, фантазії, спостереження за світом природи знаходить собі друзів — срібного чоловічка, Ніну та інших. Хлопчикові дуже боляче, коли йде з життя молодий учений, добрий його друг Адам. У Льоньки тонка, вразлива, благородна душа, здатна до співпереживання. І це, мабуть, найбільше ньому приваблює, адже не кожен з нас здатен почути звук павутинки.